

MÜSLÜMANIN MÜSLÜMANA MUAMELESİNİN İLAHİ SONUÇLARI

Elhamdülillahirabbilalemin hamden kesiran tayyiben mübareken fih. Kema yenbeği li celali vechihi vel azimi sultani. Vassalatü ves-selamü ala seyyidil evveline vel ahirin Muhammedinil Mustafa. Ve ala alihi ve sahbihi vemen tebiahü bi ihsanin ila yevmil ceza.

Emma ba'dü;

a. Ziyaretle Gelen Lütuf: Ebedi Arkadaşlık

Fekale Rasûlullah sallallahu aleyhi ve sellem.

مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُودُ مُسْلِمًا غُدْوَةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ
سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمَسِّيَ، وَإِنْ عَادَهُ عَشِيَّةً إِلَّا
صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ، وَكَانَ لَهُ
خَرِيفٌ فِي الْجَنَّةِ.

Mâ min müslimin ye'ûdü müslimen ğad-veten illâ sallâ 'aleyhi seb'ûne elfe melekin hattâ yümsiye ve in 'âdehû 'aşıyyeten illâ sallâ aleyhi seb'ûne elfe melekin hattâ yüs-biha ve kâne lehû harîfun fi'l-cenneti.

Vay be! Elhamdülillâh! Bizi ziyaret edenler yaşadı.

Hiçbir Müslüman yoktur ki, bir Müslümanı sabahleyin ziyaret ederse, hasta Müslümanı, hastalanmış, beli ağrıyor Ömer ağanın mesela. Ziyaret ederse.

Illâ sallâ ‘aleyhi seb’ûne elfe melekin.
70.000 melek ona salât eder, o adama.

Hattâ yümsiye. Akşamlayıncaya kadar.

Ve in ‘âdehû ‘aşiyyeten. Eğer gece ziyaret ederse, yatsı namazını kıldı, eline küçücük güzel bir buket aldı, geçmiş olsun diye geldi mesela.

Çok zor ya böyle şeyler.

Hiç gördün mü sen böyle bir şeyi Ömer ağa?

Böyle geceleyin, beli ağrıyor Ömer ağanın diye, çiçek alıp gelmiş falan bir kimse?

Görmedin. Ben gördüm. Rüya değil, aynıyla vaki. Ondan sonra akşam ziyaret ederse, 70.000 melek sabaha kadar ona salât eder. Hz. Ali Efendimiz rivayet etmiş bunu.

Birde diyor ki, Efendimiz sallallahu aleyhi vessellem:

Ve kâne lehû harîfün fi'l-cenneti. Bu adama cennete bir harîf olur. Şimdi bir harîf vardır. Harîf, arkadaş falan manasına gelir. Yani herifçioğlu falan diyoruz ya, herif diyoruz ya biz. Arapça da harîf, arkadaş manasına kullanılan bir kelime. Herife bak diyoruz. Ama mesela Denizli de falan hakaret kastı olmadan, kadına soruyorsun. Ahmet ağa evde mi diyorsun?

Yok. Bizim herif daha tarladan gelmedi diyor. Yani hakaret manasına kullanmıyor herifi. Biz şehirde herif dedik mi yani, kızdığımız bir adamı kast ediyoruz. Ama Denizli de öyle değil. Bizim adam demek istiyor yani. Benim kocam demek istiyor. Bizim herif daha diyor tarladan gelmedi diyor mesela. Kötü manaya kullanmıyor. Hayat arkadaşı, yani eşi. Hayatta beraber yuvayı kurmuşlar götürüyorlar. Yuva çok önemli, çok sevap. Yuva çok bereketli, çok kıymetli.

İnsan her evleniyor bir arkadaş kazanıyor, hem de sevap kazanıyor. Hayret edilecek bir

şey. Evlilikten sevap var. Hanımıyla sohbetten, tatlı muhabbetten sevap var, büyük sevap var.

Hatta evlilik münasebetinden sevap olduğunu Peygamber Efendimiz bildiriyor.

Diyorlar ki; Ya Resûlullah adam şehvetini dindiriyor. Yani bundan da sevap mı olur?

Elbette olur diyor elbette olur.

Harama kuşak çözseydi, günah olmayacak mıydı?

Günah olacaktı. Harama kuşak çözmüyor, namusu ile yaşıyor, oradan sevap alıyor.

Sonra çocuk yetiştirmek, hayırlı bir çocuk, insanın en büyük sermayesi. Sen Halil'i bir hafız yetiştir, ahirette başına taç giydirirler. Huri kızları gelirler. Buyur giy derler. Niye?

Halil'i hafız yetiştirdi. Halil de yani tam böyle dikkat ediyorum, fizik bakımından, beden bakımından, böyle erken ergenliğe erecek falan gibi, bıyıkları çabuk çıkacak gibi, ele avuca girmez bir çocuk. Yani onun iyi terbiye edilmesi çok önemli. Yaman bir şey olacak, yani yiğit olacak. Burma bıyıklı, amma iyi terbiye edin.

Çok önemli çocuk. Çocuk eğitimi. Yani çocuk insanın en büyük sermayesi. Yani biz şimdi dükkâna koşturuyoruz ya. Aha bu Ali. 15 dakika için bizim sohbetimizi bırakıyor gidiyor ya hani. Dükkân mühim diye. Olmaz hocam diyor. Müşterilere hazırlanamıyoruz diyor. Mahcup oluyorum diyor.

En büyük sermaye evlat. Yani evlat hayırlı oldu mu yaşadı. Şimdi mesela isim vermeyelim. Çocuklarımız bizimle geliyor namaza. Birazda biz şakayla, bilmem öpücükle, kucaklamayla, sırtını sıvazlamayla falan, şekerle mekerle, burayı tatlandırmaya çalışıyoruz. Ne kadar tatlandırmaya çalışırsak o kadar iyi.

Çünkü bu ortamda bu çocuklar biz gittik ne yapacak?

18 yaşına geldi mi ne yapacak?

Yani Halil 18 yaşına geldi. Kahraman Mahmud 18 yaşına geldi, bıyıkları çıktı, başladı böyle yapmaya. Sakalı çıktı, taramaya başladı sakalını. Sakal tarağın var mı?

Yok. Öyle küçük taraklar oluyor, sakalları taramak için böyle. Babam rüyada Hocamız rahmetullahı aleyhi görmüş. Laftan lafı açıyoruz ama Hoca Efendi daha Abdulaziz Efendinin

vefatından sonra İstanbul'a yeni gelmiş, daha yeni Hoca Efendi yani. Makama oturmuş, şeyh Efendi, yeni. Babamda tıraş oluyor. Babamda kaç yıl önceyse?

50'li yıllar. Yani 50 yıl önce. Babamda işe gidip geliyor, pos bıyığı var babamın, böyle. Bere takardı, şapka giymemek için, bere. Yani yasaktı o yıllarda başka şey giymek, bere ile giderdi işe. Şöyle başına bere kolay, takke gibi diye. Bıyığı var. Daha önceden fötr de giydi babam. Fötrlü birkaç resmide var. Yani köyden ilk şehre geldiği zaman, başka kıyafet şiddetle takip ediliyor polis tarafından. Köyde giyilen başlıklar, o yünlü şeyler falan alınıyor ilçeye gidildiği zaman, karakola çekiliyor adamlar, bir sürü zulüm. Sen niye böyle giyindin? Falan diye.

Şimdi babam, netice itibariyle sakalı yok. Geceleyin rüya görüyor. Hoca Efendi hazretleri rahmetullahi aleyh, babama sakalı bırakmasını emrediyor ama onun şeklini unuttum nasıl olduğunu unuttum. Yani babam anlatıyordu, ben unuttum, mühim bir kerameti yani Hocamızın. Sonra sabah namazına geliyor evden, babam, böyle bizim buraya geldiğimiz

gibi. Sabah namazından sonra dua bitiyor. Hoca Efendi yeleğinden şurasından, cebinden bir sakal tarağı çıkartıyor, şu kadar yarım, uzunca derince oluyor, böyle sakal tarağı, bir sakal tarağı çıkartıyor. Bismillahirrahmanirrahim kendi sakalına şöyle bir iki sürtüyor tarağı, ondan sonra babama veriyor. Hâlbuki babamın sakalı yoktu. Sakal tarağını ne yapacak babam?

Ne demek bu? Mahmut söyle bakalım?

Sakal bırak demek. Al sana sakalını tarayacak şeyi de verdim demek, ama gece rüyada zaten tavsiye etmiş, sakal bırakmasını nasılsa işte onu ben öğrenmem lazım, öğrenmem gerekiyor, unuttum, sabahleyin de şeyi veriyor. Bunu nereden açtık?

Evlatların çok önemli olduğundan, evlatları şey yapmak için işe gittiğimizden, önem verdiğimizden işe, oradan geldik, laf lafı açıyor dedik, oradan geldik laf lafı açıyor dedik. Ama nerden bağlantı kurduk bilmiyorum.

Şimdi yani para kazanmak için çalışmak zorunda. Bu bizim yaptığımızda yanlış bir şey değil. Herkes geçinecek. Para lazım, benzin lazım, yiyecek lazım, ekmek lazım falan bir yerden bir paranın gelmesi gerekiyor.

İşte en büyük sermaye evlat. Biz bu evlatları hayırlı yetiştirirsek, en büyük sermaye. Ama hayırlı yetiştiremezsek, amaç o yani. Çünkü o bize emanet, onun terbiyesini Allah bize vermiş. Sen bunu yetiştir Halil'i, Salih'i yetiştirecek, Mustafa'nın işi zor, birde dün dua aldı şeyden Ali'den. Kaç tane çocuğun olsun dedin sen? 15'mi dedin? 20'mi dedin?

15 tane. Ooh hepsini yetiştirecek. Hafız. 15 tane hafız. Çok önemli ahirette, çocuğu hafız yetiştirirsen annenin babanın başına taç giydiriliyor cennette.

Demek ki şimdi cennette harîf oluyor. Herif, harîf, oradan açtık meseleyi. Hirfet yani bu kökten gelen bir kelime. Meslek demek. Harîfte aynı meslektaş demek. Yani aynı yolda gidiyor, yoldaş, hayat yoldaşı. Onun için kocaya harîf deniliyor. Şimdi şey bir mana bu. Bir manada, yani bahçe falan bir anlama geliyor. Yani ahbaplık, dostluk edilecek yer manasına. Ya da bu 70.000 salât ü selâm akşama kadar şey, cennette bir şahsiyet kazanıyor, belki arkadaş oluyor. Ya da cennette bir bahçe oluyor buna.

Çünkü insan Subhanallah derse, El-hamdûlillâh derse, Allahu Ekber derse, bu tesbihler cennette kendi bahçesinin çiçekleri, gülleri oluyormuş.

İbrahim aleyhisselam Peygamber Efendimizi görmüş. Demiş ki; ümmetine benden selam söyle. Cennetteki arazileri düzdür. Yani ekini yapılmamış. Üstü lanskeykink yapılmamış. Düzdür. İşte çektiği teşbihler, okuduğu dualar cennet bahçesinin şeyleri oluyor. Süsleri, ziynetleri oluyor. Cenâb-ı Hak böyle bir şey veriyor. Mesela tebâreke suresi kabirde yoldaş oluyor. Geliyor iyi bir güleç yüzlü, pırıl pırıl bir arkadaş olarak, selamün aleyküm diyor yanına geliyor.

Ya sen kimsin ya?

Ben seni çok sevdim. Çok tatlı, sevimli bir insansın. Bur da yalnızlıktan canım sıkılıyordu. Birazda ürküyordum, korkuyordum. Sen kimsin?

Ben senin okuduğun Tebâreke suresiyim. Allah bana bu sureti verdi diyor. Cenâb-ı Hak yani böyle şeyleri yapıyor. Kâdir. Yani okunan Kur'an suresini ne yapıyor?

Arkadaş yapıyor.

Nasıl yapıyor?

Kendisi bilir. Arkadaş yapıyor, geliyor onunla sohbet ediyor, konuşuyor.

E bunlarda 70.000 salât ü selâm, cennette ona belki öyle arkadaş olacak yani.

O halde demek ki hasta kardeşlerimizi ziyaret etmek önemli. Çünkü hasta mahsundur, yattığı için işlerini yapamıyordur. Bir kere gönlü hoş olur. Vay beni seven bir arkadaşım varmış diye.

İkincisi ihtiyacı vardır. İhtiyaçlarını yapamıyordur. Hastaya mesela evinde yemek pişiremiyor. İhtiyar, hasta olmuşlardır, evde bakacak kimseleri yoktur. Gidersin bakarsın ki perişan. Benim annem anlatırdı, rahmetli. Falanca hasta teyzeyi ziyarete gittik köyde, birde baktım ki beyi bir tarafta hasta, evinin içi berbat, pis. Yemekleri yok. Hemen evi derlemiş, toparlamış, havalandırmış, bilmem güzel böyle bir hale getirmiş. Hemen ocağa birkaç çeşit yemek koymuş, yapıvermiş artık. Allah razı olsun, Allah razı olsun diye diye. Çünkü ihtiyaçları var. Bakacak kimseleri yok. Ha bakacak kimse işte, evlat, hayırlı bakacak kimse oluyor. Yani evlat oldu mu, ihtiyarladığı

zaman, bir kere dünyada görüyor mürüvvetini yani, evladının güzel halini. Ee birde tabi ahirete göçtükten sonra, evlat ne kadar hayır yaparsa babaya, o kadar sevap. Ne kadar hayır yaparsa, o kadar kabrine nur gidiyor.

Onun için en önemli işimiz, en önemli işimiz evlatları hayırlı yetiştirmek. Ne yapıp yapıp.

Şimdi burada ben korkuyorum mesela. Allah sizden razı olsun. Beni misafir ettiniz, davet ettiniz buraya geldik. Yoksa kendi başımıza gelemezdik. Avusturalya'yı gördük, Melbourne'u gördük, Sydney'i gördük bilmem Brisbane'e yerleştik falan ama ben burada çok korkuyorum. Çocuklardan korkuyorum. Yani burada çocuklar kayabilir sapabilir, kumara, durak dediğimiz iğne veya hapa, uyuşturucuya. Sonra bir Avusturalyalı kıza. Almanya'da bir arkadaşın çocuğu sınıf arkadaşıyla flörte başladı. Annesi babası istemiyordu. Kız telefon açıyordu. Nerde benim arkadaşım?

Annesi kızıyordu. Bu amma asılıyor, amma takılıyor bizim oğlana, amma takip ediyor falan diye. Ve söylüyorduk. Diyorduk ki; aman ha

bu kızlar yaman olur, bu oğlanı kandırırlar. Bizimkiler saf çünkü. Kandırırlar. Ateşli devre, delikanlılık çağı. Aman ha bunu evlendirin falan diyorduk. Sonunda şey oldu? İstanbul'a falan gönderdiler. Git kendine bir kız bul. Evlen Türkiye'den. Olur, mu öyle ya?

Sen gideceksin başında, arayacaksın, anne böyle soruşturacak, ya bizim oğlanı evlendirmek istiyoruz, bildiğiniz iyi bir hatun var mı?

İyi bir kızcağız, aile şeyi olacak bir kimse var mı?

Falan diye sorması lazım. Şimdi tabi gitti geldi. Bulamadım dedi, beğenmedim dedi, bilmem ne falan. Kendi başına. Çocuğun zaten boyu uzun, başında kavak yelleri esiyor, çok esintili. Böyle başı, rüzgârlar, meltemler, fırtınalar, kasırgalar, zaman zaman çok esiyor zaten. Evlendiremediler. Yani kurtaramadılar yangından. Kız bunu örümcek gibi ağına düşürdü. Anasının, babasının kızgınlığına rağmen. Ya etme oğlum, yapma filan demelerine rağmen. Sonunda ben bu kızla evleneceğim demeye başladı. Diklenmeye başladı anasına babasına. Kızarız, atarız, söveriz, sayarız, ne yaparsanız yapın, anasını babasını dinlemedi.

Evlendik dedi. Hopbadanak evlendiler. Anasına babasına rağmen. Anası babası konuşmadı gelinle. Gelinde biliyor anasının babasının kendisini sevmediğini. Sonunda kız gitmiş Türkiye'den bir şeyhe de mürid olmuş herhalde. Ailenin havası öyle olduğundan, kendisini beğendirmek için mi?

Kalbini Allah bilir. Hakikaten falan derken işte Es'ad abi diyor bana, hocam diyor evlenen çocuk. Ya ben ayıp, yapma, etme falan diyordum başından beri, bizi falan dinlemedi, evlendi o kızla. Ondan sonra diyor ders aldı diyor. Yani artık şeyini şirin göstermek için. Eşini annesine, babasına, bize sevdirtmek için gibi, övünerek şey yapıyor yani. Dervişte oldu. Kime derviş oldu?

Bilmem gitmiş Anadolu'nun bilmem neresinden birisini bulmuş. Ona lan biz varız ya ortada?

Biz neyiz yani?

Senin hocanız, babanın hocasıyız, ananın hocasıyız falan. Eh diyor onu beğenmiş. Hikâye. Neyse kaynana kızıyor, bu gelin diyor bilmem çocuğa bakmıyor diyor, altı pis diyor, yıkamıyor diyor. Tabi bizim Anadolu terbiyesi

gibi nerde yani öyle şeyler, ev hanımlığı, bir şey bilmiyor bu. Bunlar flörtü biliyor, gezmeyi biliyor, eğlenmeyi biliyor, içmeyi, dansı biliyor. Onları çok iyi biliyor da, evde ev hanımlığı yapmayı bilmiyorlar. Eee çocuk pis, kucağına aldığı zaman kokuyor yani, torununu sevmek istiyor kaynana, pöf böyle yani, falan. Eee şöyle oldu böyle oldu, şöyle oldu böyle oldu. Çocuk biraz büyüdü. Kız ne planı var bilmiyorum. Savurmuş, atmış kocayı, boşanmışlar. Yani galiba bunlara, gidin, bunların adamlarını kandırın, bir çocuk alın onlardan, o çocuğu da kiliseye verin, Hristiyan yetiştirelim diye galiba akıl öğretenler var. Ondan sonra belki de bizimkiler namuslu hanım istediği için, oraya gitme, buraya gitme falan deyince, onların hürriyet anlayışına zıt oluyor. Sen bana karışamazsın diyor. Ben istediğim erkekle dans ederim diyor, sanane diyor, bu gece diyor gideceğim diyor falan. Haa öyle mi?

Zıtllaşıyorsun, beğenmediysen yıkarım yuvayı diyor. Ne olacak?

Yıkıyor. Yani bunlar bir halini bildiğim bir insanın gerçek durumudur. Bunların hepsi hepimizin başında tehlikedir. Hepimizin başında

tehlikedir burada. Çünkü bu adamların okullarında başlıyor cinsel eğitim. Hocası nasıl anlatır bu işleri bilmiyorum ama ilkokuldan başlıyor, ortaokuldan başlıyor tahtaya çizerek mizerek, ders olarak anlatıyorlar bunları.

Tövbe tövbe estağfirullah deriz, utanırız biz, öbür odaya kaçarız. Anamız ben yemek yiyordum, ben şeyde, üniversite talebesiyim, sofrada, yer sofrası, sinide, yemek yiyoruz, Babam çok az konuşur. Biz böyle babayla samimi konuşmak, konuşulmaz öyle. Babalar konuşur, anneler konuşur, çocuklar susar falan. Babam gayet ciddi bir şekilde; Es'ad'ı evlendireceğiz, evlendirmeye karar verdim dedi. Başımдан aşağı sanki kaynar su kazanla dökülmüş gibi, sofrada, çorba üstüme dökülecekti, şaşır-dım. Karar vermişler. Bizi hiç arayan soran yok. Rız mısın? Değil misin? Diyen yok. Eski usul böyle, evlendireceğiz dediler. Amma devir değişti. Başka türlü. Yani iyi yetiştirmek, iyi bir kimseyle, iyi bir yuva kurmasını sağlamak, bizden sonra namazlı niyazlı bir insan olması. Şuraya bizden sonra onun devam etmesi önemli. Bizim zorumuzla değil.

Sen Şimdi Ali babasın, g¼c¼l¼s¼n, kuvvetli-
sin. Ama ¼ld¼ğ¼n zaman, Allah hayırlı uzun
¼m¼r versin. Ya da ihtiyarladığıın zaman. O za-
man ihtiyarı dinlemiyorlar. Yakasına yapıŐıyor.
Babasının vuruyor. Var b¼yle evlatlar. Babayi-
ğit olmuş, kendisi g¼c¼lenmiŐ, kuvvetlenmiŐ.
Şey yapıyor babasını, yakasını topluyor, duyuyoruz
hayal değil, hik¼ye değil.

Onun için cennette harıf olurmuŐ. Arkadaş
mı olur demek. Yoksa cennette, bir cennetin
d¼z arazisinde, lansikeypik g¼zel bir bahçe ha-
line mi geliyor, ¼yle mi arkadaş oluyor.

Yoksa bir g¼zel suret veriyor da Allah,
cennette. Buna yoldaş. Canı sıkılmasın, tatlı
tatlı hik¼yeler, Şeyler, neler anlatılıyor, cen-
nette zaman nasıl geçiyor, nasıl geçecek, ne-
ler olacaksa, cennette harıf olur diyor. Ma-
halle harıf demiş cennette, bir Şey olur. Neyse
bu m¼jdeli bir Şey.

İkinci hadıs-i Őerıf okuyoruz.

M¼ min m¼slimeyni.

Sen soru sordun. İkiye baŐladık devam
edemedik. Tren katı. Ne yapacağız?

İkinci trene bin. Yok, bundan sonra tren, haftada bir tren, o zaman taksi tutacaksın, kamyonun şoför mahallinde gideceksin, o şehre gideceksin, ne yapalım. Tren kaçtı. Tren rahattı, yataklıydı. Kaçırdın. Ne yapacaksın?

O zaman daha çok parayla, daha çok zahmetle, o işi yapmaya çalışacaksın.

b. Musâfaha Eden Müminlere Bahşedilen İlahi Rahmet

İkinci hadîs-i şerîf.

مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَلْتَقِيَانِ فَيَتَصَافَحَانِ، إِلَّا غُفِرَ لَهُمَا
قَبْلَ أَنْ يَتَفَرَّقَا.

Mâ min müslimeyni yeltekıyâni fe-yetesâfehâni illâ ğufira lehümâ kable en yetefarrakâ.

Kable en yetefarrakâ.

Bu ne demek?

İki Müslüman Aliyle Es'ad, Aliyle Veli, Ahmetle Mehmed, Hasanla Hüseyin. İki Müslüman. İki Müslüman yoktur ki, hiç iki Müslüman yoktur ki karşılaşırlar yolda, karşılaşırlar iki Müslüman.

Fe-yetesâfehâni. Birbirleriyle musâfaha yaparlar. Müslümanların müsafası böyle olur. Halil. Müslümanların el sıkması nasıl olur?

Böylemi olur?

Böyle mi?

Böyle. Göster Halil Müslümanlar nasıl el sıkar?

Göster. Mahmud'un elini sık bakalım. Selamün aleyküm de. Nasıl el sıkacaksın göster. Nasıldır?

O öyle değil işte. Babası göster. Nasıl olacak?

Böyle bak parmaklar yukarda, bu parmaklar yukarda, hem de iki elle. Müslümanlar böyle musâfaha ederlerse. İki Müslüman karşılaştılar ve musâfaha ederlerse.

İllâ ğufira lehümâ. Günahları mağfiret olunur.

Kable en yetefarrakâ. Ayrılmadan evvel. Daha birbirlerinden ayrılmadan günahları affolur. O zaman musâfaha edeceğiz.

c. Sabır ve Teslimiyet: Evlat Kayıplarında İlahi Mükâfat

Ne kadarlık kaldı?

2 dakika.

Tamam, üçüncü hadîs-i şerîfi okuyorum.

مَا مِنْ امْرَأَتَيْنِ مُسْلِمَيْنِ هَلَكَ بَيْنَهُمَا وَلَدَانِ أَوْ
ثَلَاثَةٌ، فَاحْتَسَبَا وَصَبَرَا فَيَرِيَانِ النَّارَ أَبَدًا.

*Ma min emrayni müslimeyni heleke bey-
nehümâ ev veledâni ev selâsetün fa'h-tesebâ
ve saberâ fe-yerayâni'n-nâra ebeden.*

Ebû Zer El-Gıfârî hazretlerinden. Bir karı koca bunları bir çocuğu ölürse, iki çocuğu ölürse veya üç çocuğu ölürse. Onlarda; *Innâ lillâhi ve innâ ileyhi râciûn* derler.

Ne yapalım?

Allah verdi. Allah aldı derler de, sabrederlerse. Bunların cehennem ateşi görmesi asla mümkün değil. Sabrettiklerinden dolayı. Allah bunları cennetlik eder. İki çocuğu ölmüşse veya üç çocuğu ölmüşse cennetlik oluyor.

Hatta ben bir hadîs-i şerîfte hatırlıyorum ki, bir çocuğu ölen de böylemi ya Resûlullah?

Diye sormuşlar. Ona da evet demiş gibi hatırlıyorum. İncelemem lazım¹ ama. Yani evlatları Allah veriyor insana. Ölebiliyor bazen, hastalıktan, şundan bundan. İşte ona sabrederse, bu Allah'ın kaderi, ne yapalım falan derse, o zaman cehennem ateşi görmesi mümkün değil, cennetlik oluyor.

Allah tabi kendisinin kaderine razı olduğundan dolayı seviyor. Onun için Cenâb-ı Hakk'ın kaderine rıza gösterip, sabretmeyi öğrenmek lazım.

şimdi bizim torunlar mesela sabah namazını kıldılar, şekerleri hak ettiler, babalarına verdim, eve götürecek, amma bu şeye kalmadılar bunları dinlemeye. Hâlbuki bunları dinlemekte çok sevap. İki paralık uyku. Yani 10 dakika daha fazla uyuyacak, şeytan kandırıyor. Hâlbuki sabretmeyi öğrenmeli. Yani uykuya sabretmeyi, yorgunluğa sabretmeyi, çalışmaya sabretmeyi öğrenmeli biraz, babayığit olmalı yani. Çocuklarımızı öyle yetiştirmeliyiz.

Allah yardımcımız olsun. Allah evlatlarımızı hayırlı yetiştirmeyi nasib etsin. Onların

güzel günlerini görmemizi nasib etsin. Cennetiyle, cemaliyle cümlemizi müşerref eylesin.

El Fâtîha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

